

Eva-Johanna Eloranta
socialdemokratisk
riksdagsledamot från Åbo

Den andra verkligheten bland de äldre

Förra veckan bekantade jag mig med Operaatio Ruokakassi-verksamheten. Föreningen delar ut cirka 135 000 matkassar till de fattiga varje år.

Hjälpen är ett viktigt stöd för tusentals låginkomsttagare. Enligt frivilligarbetare har de allra äldsta på sistone varit en speciellt stor grupp bland de nya som hämtar ut matkassar.

Många av dem har berättat att efter att ha fått matkassar har de råd att köpa sina receptbelagda läkemedel. Situationen är särskilt besvärlig i början av året då läkemedelskostnader ännu tar en stor del av inkomsten.

Många av dem som hela sitt liv varit låginkomsttagare får lika mycket pension som garantipensionen och bostadsbidraget gör totalt. Det finns flest pensionärer med låga inkomster bland de 75-åringar som bor ensamma, varav var fjärde har låga inkomster. Även 27 procent av ensamboendekvinnor lever på begränsade medel.

Det bästa sättet att förbättra ställningen för pensionstagarna med de allra lägsta inkomsterna är att höja garantipensionen och folkpensionens nivå. Att minska beskattningen är också ett effektivt sätt att förbättra pensionärernas uppehälle.

Sänkningen av serviceavgifterna och betalningstaket, samt förbättringen av ersättningsnivån för läkemedel, förhöjningen av bostadsbidrag och värdformåner för pensionärer skulle hjälpa till. Alltså på många sätt i motsats till vad regeringen har gjort.

Förra våren behandlade riksdagen ett medborgarinitiativ för att ändra arbetspensionsindex. Vi socialdemokrater föreslog då att en snabb behandlingsplan skulle upprättas för att lösa pensionärernas inkomstproblem och pensionärsfattigdomen. I den skulle man ha ägnat uppmärksamhet främst åt äldre kvinnors och låginkomsttagares roll.

Som en del av det hela borde man ha undersökt bland annat alternativ för att höja folkpensionsnivån och göra skatteförändringar samt effekten av pensionstagarnas bostadsbidrag, tjänster och serviceavgifter. Tyvärr förlorade vi vid omröstningen 63–99.

PCF PCF'S SVENSKA DISTRIKT

Ordförande Marianne Laxén, mannelx@hotmail.com
Viceordförande Brita Helsing, 0400 421 140,
brita.helsing@anvianet.fi
Sekreterare Stig Kumlin, 0400 500 584,
stig.kumlin@pp.inet.fi

Distriktets informatör Marianne Laxén
Ansvarig för hemsidan Erik Ekman
<http://svenskadistriktet.elakkeensaja.fi>

PCF's styrelse Rauno Kousa,
Stig Kumlin ersättare
PCF'S fullmäktige Ritva Granlund

MÅNADENS INTERVJU

Sitt inte inne och deppa

Man får vara glad att man vet vem man är och var man bor då man vaknar på morgnarna. Det säger Marita Eklöf, 79 år och aktiv pensionär i Ekenäs.

Marita fortsätter sitt resone-mang kring åldrandet.

– Det är viktigt att man inte sitter och deppar hela tiden.

Själv är hon ett gott exempel på en energisk pensionär, full av livsvilja och innehållsrika dagar. Marita Eklöf är född i september 1938 i Kyrkslätt, men upp vuxen i Hulta i Backgränd i dåvarande Karis landskommun. Hon hör med andra ord till den generation som har sina första barndomsminnen från kriget.

Som sextonåring flyttade Eklöf till Hangö där hon började studera vid Evangeliska folkhögskolan. Och som 18-åring blev hon anställd som städerska vid Mjölbolsta sjukhus i Karis landskommun.

– Fast idag heter det inte mera städerska utan avdelningsbiträde, kommenterar hon.

Efter åtta månader vid Mjölbolsta följde Lindholms kaférestaurang i Ekenäs där hon jobbade i köket. Sedan kom en tid som barnflicka och en period vid Fiskars plastfabrik i Ekenäs. 1965 anställdes Eklöf vid köket i Ekäsens sjukhus i Ekenäs där hon stannade ända till sin pensionering.

Marita Eklöf är numera aktiv inom Ekenäs Pensionstagare där hon är styrelsemedlem.

– Dessutom är jag medlem av kaffeklubben och kaffekokerska, säger hon med ett skratt.

Till de föreningar där hon är med kan ytterligare tilläggas Ekenäsnejdens Invalider samt Västnylands cancerförening.

– Min man **Per-Erik Eklöf** dog nämligen i cancer 2008.

Honom hade hon träffat redan 1962. Marita och Per-Erik Eklöf fick två barn, en pojke 1966 och en flicka 1969 vilka båda bor i Ekenäs.

– Mitt yngsta barnbarn är tolv och mitt äldsta 22 år. Så man vet aldrig av innan man har barnbarnsbarn, säger Eklöf med ett småleende.

Hennes bestämda uppfattning är att dagens ungdom alltför lättvindigt gör slut på sina äktenskap och skiljer sig. För henne och hennes föräldragegeneration var det däremot en självklarhet att man försökte hålla ihop så länge det gick.

Eklöf berättar att hon tycker om att handarbeta och brodera. Och att titta på teve. Dessutom gillar hon att motionera och att spela boccia inom Ekenäs Pensionstagare.

– Under hösten höll Ekenäs Pensionstagare bland annat ett intressant möte där **Sture Lindholm** berättade om sina böcker.

Marita Eklöf tillhör dessutom Ekenäs socialdemokraterna där hon är frimedlem. Hon anslöt sig redan i slutet av 1960-talet till Finlands socialdemokratiska parti. Hon skulle gärna se att stödet för socialdemokraterna kunde bli större än vad det är.

– Men jag ger inga råd, säger hon bestämt.

Däremot har hon en klar uppfattning om den aktuella debatten om sexuella trakasserier.

– Det är bra att man tar upp saken. Men jag tycker att det gått lite hysteri i hela diskussionen.

Sedan 2009 är Ekenäs en del av Raseborgs stad.

– Allt skulle bli så bra, men bättre blev det definitivt inte.

Som exempel på försämringarna nämner hon kollektivtrafiken. Hon har klarat sig genom livet utan vare sig bil eller körkort.

– Men utan bil kommer man ingenstans då både buss- och tågförbindelserna skurits ner.

En sak inom Raseborgs stad gör dock Marita Eklöf verkligen glad.

– Mitt yngsta barnbarn går i grundskolan i Snappertuna kyrkby. Som andra småskolor skulle den också läggas ner.

Men lyckligtvis fick den bli kvar. Och det är bra därför att i små skolor finns mera samhörighet än i större skolor, framhåller hon mycket bestämt.

Henrik Helenius

Artikeln är tidigare publicerad i nättidningen Arbetarbladet

Nordiskt NYTT

En bättre plats att åldras på

Idag är en av tjugo invånare i Norden 80 år och äldre. Ungefär 5 miljoner människor i Norden är idag 65 år eller äldre. I ett globalt perspektiv lever vi relativt längre i Norden, längre än genomsnittet för både EU och USA.

Dessa fakta kan man hitta i skriften En bättre plats att åldras på – Arbete för åldersvänliga städer i Norden från Nordens Välfärdscenter (NVC).

I skriften ges exempel på vad städer i Nordens länder gör för att skapa bra samhällen och städer att åldras i. Här finns livsglädjечаufförer, seniorrestauranger och fritt inträde för äldre i swimmingpooler och många andra exempel.

Läs gärna denna inspirerande skrift. Den kan beställas och/eller laddas ner på Nordens Välfärdscenters hemsida <http://www.nordicwelfare.org/sv/Publikationer/>

BILD: TORSTEN SPRING

På besök i riksdagen

Före sportlovet åkte en del av oss i Borgåföreningen för att bese det nyrenoverade Riksdagshuset, där Anette Karlsson guidade oss i det stiliga husets alla våningar. Efter Anettes intressanta info, deltog **Marit Feldt-Ranta** en stund, hon berättade om riksdagsarbetet.

Sedan besåg vi huset, vi fick se salen där julfesten firas, alla de vackra marmortrapporna med fint snidade räcken m.m, samt gick upp till läktaren där medborgarna kan följa med plenum. Vi fick också höra en kuriositet – det kupolformade gula taket är det ursprungliga från 1931 och taket är gjort av socker.

Riksdagshuset är till alla delar renoverat så att allt behållits enligt det ursprungliga. En av våra medlemmar räknade trappstegen i trapporna och meddelade att antalet var 403 trappsteg, där vi då gick både upp och ner, så det blev troligen fördubblat antal... bra motion för våra riksdagsledamöter! De hissar som är i ständig rörelse, utan dörrar, tittade vi bara på och konstaterade att det är ingenting för oss pensionärer.

Summan av utfärden: Mycket intressant, vi har ett vackert Riksdagshus.

Torsten Spring